

Białystok, lutego 2021 r.

[...]
reprezentowana przez:
[...]

Sygn.akt.: DFN-VII.3120....2020

Interpretacja Indywidualna Przepisów Prawa Podatkowego

Prezydent Miasta Białegostoku działając na podstawie art. 14j oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 z późn. zm.) w związku z wnioskiem z dnia [...] (data wpływu do tutejszego Urzędu: [...]) [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w [...], o udzielenie podatnikowi pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, oraz wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia [...], po rozpoznaniu sprawy ze skargi [...] Spółka Akcyjna uznaje:

- 1) stanowisko Wnioskodawcy w zakresie zakwalifikowania jako budowli: stalowych słupów oświetleniowych, fundamentów pod tablice wyników, słupów monitoringu wraz z fundamentem, słupów stalowych do mocowania piłkochwyków wraz z fundamentem **za prawidłowe;**
- 2) stanowisko Wnioskodawcy w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości tylko części budowlanej bez tablic wyników oraz systemu monitoringu wizyjnego oraz składanych trybun i podestów **za prawidłowe.**

Uzasadnienie

STAN FAKTYCZNY

Wnioskiem z dnia [...]. (data wpływu do tutejszego Urzędu: [...]) [...] Spółka Akcyjna z siedzibą w [...], zwróciła się do tutejszego organu podatkowego o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego. Wnioskodawca jest spółką akcyjną, polskim rezydentem podatkowym, klubem sportowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2019 r., poz. 1468 ze zm.). Z przedstawionego

w wyżej wymienionym wniosku stanu faktycznego wynika, iż Spółka korzysta na podstawie umowy najmu z nieruchomości gruntowej. Na nieruchomości zostały wybudowane przez Spółkę boiska piłkarskie. Kompleks boisk jest wyposażony m.in. w następujące urządzenia:

1. Stalowe słupy oświetleniowe – słupy okrągłe i ośmiokątne, bez wysięgnika lub z wysięgnikiem (wersja jedno lub wieloramienna), o wysokości: 3-18 m. (z latarniami wspornikowymi) oraz 3-20 m. (z latarniami wierzchołkowymi); fundament prefabrykowany pod maszty oświetleniowe na głębokości około 2,5 m.
2. Trybuny składane – trybuna stała 3-rzędowa z siedziskami plastikowymi, podesty wykonane z krat WEMA, trybuna wolnostojąca bez montażu do podłoża.
3. Tablice wyników – model TW- P40, wysokość 100 cm, szerokość 250 cm, masa 12 kg. Betonowa ława fundamentowa o wymiarach 3 m. x 1 m. x 1,5 m.
4. Monitoring – montaż kamer na słupach aluminiowych anodowanych, wysokość 6-9 m. fundament prefabrykowany pod słupy monitoringu na głębokości około 1,80 m.
5. Piłkochwyty – słupy stalowe wykonane z profilu 80 x 80 x 2 mm do mocowania piłkochwytów na boiska zewnętrzne, h=8 (głębokość fundamentu 1,2 m.), h=6 (głębokość fundamentu 0,8 m.), słupy stalowe cynkowane i malowane proszkowo na kolor zielony.

Wszystkie wyżej wymienione urządzenia są wykorzystywane w prowadzonej przez Spółkę działalności gospodarczej.

Wnioskodawca wobec tak opisanego stanu faktycznego wskazał następujące pytanie:

Czy urządzenia, o których mowa w opisie stanu faktycznego, bądź jakiegokolwiek elementy służące do ich montażu, stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości?

STANOWISKO PODMIOTU UPRAWNIONEGO DO ZŁOŻENIA WNIOSKU

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że spośród urządzeń wymienionych w opisie stanu faktycznego wniosku przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowią:

1. Stalowe słupy oświetleniowe.
2. Fundamenty pod tablice wyników (bez samych tablic).
3. Słupy monitoringu wraz z fundamentem (bez kamer).
4. Słupy stalowe do mocowania piłkochwytów wraz z fundamentem.

Natomiast według Wnioskodawcy tablice wyników, kamery, składana trybuna, ani podesty do tej trybuny nie stanowią przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Wnioskodawca motywuje powyższe następująco, cyt.: *„Tablice wyników oraz system monitoringu wizyjnego stanowią wprawdzie urządzenia techniczne i są związane z gruntem, jednak opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie części budowlane urządzeń technicznych. Nie podlegają zatem opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości same tablice wyników ani kamery monitoringu.”*

OCENA PRAWNA STANOWISKA WNIOSKODAWCY Z PRZYTOCZENIEM PRZEPISÓW PRAWA

Zgodnie z art. 14b § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydający interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec powyższego, interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego), jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji indywidualnej. Uwzględniając przedstawiony we wniosku z dnia [...] (data wpływu do tutejszego Urzędu: [...]) stan faktyczny i prawny, dotyczący kwestii opodatkowania podatkiem od nieruchomości urzędów, w które są wyposażone boiska piłkarskie tutejszy organ podatkowy wyjaśnia, co następuje:

Stosownie do treści art. 217 Konstytucji RP, określanie m. in. przedmiotów i podmiotów opodatkowania następuje w drodze ustawy. W odniesieniu do podatku od nieruchomości m. in. zasady wymiaru, przedmiot oraz podmiot opodatkowania regulują przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając na uwadze regulację art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podstawę opodatkowania dla budynków lub ich części stanowi powierzchnia użytkowa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podstawą opodatkowania dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 – wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiącą podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach budynkiem jest obiekt budowlany - w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego - trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, który posiada fundamenty i dach.

Natomiast odnosząc się do kwestii deklarowania do podatku od nieruchomości budowli, wskazuje się, że normatywna definicja budowli zawarta jest w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Z treści tego przepisu wynika, że przez pojęcie „*budowla*” należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego

niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Ponadto, stosownie do treści art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „*budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej*” to budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, chyba że nie są i nie mogą być wykorzystywane do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Zatem, ustalenie, że przedsiębiorca posiada przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości jakim jest budowla upoważnia do uznania, iż podlega ona opodatkowaniu tym podatkiem.

Aby określony obiekt (który w oparciu o przepisy prawa budowlanego jest obiektem budowlanym lub urządzeniem budowlanym) można było **zaliczyć do budowli** w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, koniecznym jest ustalenie na podstawie przepisów ustawy, czy stanowi on obiekt budowlany o danych właściwościach (niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury), albo urządzenie budowlane o określonych właściwościach, tj. związane z obiektem budowlanym i zapewniające możliwość użytkowania tego obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Jednocześnie zauważa się, że definicja budowli zawarta w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych jest szersza od definicji zawartej w ustawie Prawo budowlane, ponieważ obejmuje – oprócz obiektu budowlanego, który nie jest budynkiem lub obiektem małej architektury – również urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Definicję budowli z ustawy Prawo budowlane – na gruncie opodatkowania podatkiem od nieruchomości – stosuje się zatem pomocniczo.

Przechodząc na grunt ustawy Prawo budowlane, wskazać należy, że zgodnie z art. 3 pkt 1 powołanej ustawy obiektem budowlanym – zgodnie z definicją obowiązującą od dnia 28.06.2015 r., obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Art. 3 pkt 3 ww. ustawy wskazuje natomiast, iż budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Zważywszy na okoliczność, że według art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowlą jest także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego – przywołać należy definicję tego pojęcia na gruncie wskazanej ustawy.

Urządzenie budowlane jest odrębną kategorią budowli, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i stosownie do treści art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane – jest to urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

System monitoringu, trybuny przenośne z podestami i tablica wyników nie stanowią przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości z tego powodu, że nie zostały wymienione wprost w przykładowym katalogu takich urządzeń, zamieszczonym w art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane. W wyroku WSA w Białymstoku z dnia 18 listopada 2020 r. (Sygn. akt I SA/Bk 760/20) stwierdza, iż „*tablica wyników, system monitoringu i przenośne trybuny stanowią urządzenia techniczne, nie będące jednak urządzeniami budowlanymi. Nie spełniają bowiem definicji urządzeń budowlanych, gdyż ani nie powstały w efekcie robót budowlanych, ani nie zapewniają możliwości użytkowania jakiegokolwiek, zewnętrznego w stosunku do nich samych, obiektu zgodnie z przeznaczeniem.*” W dalszej części wyroku sąd wskazuje, cyt.: „*Przedmioty te stanowią samodzielne, łatwo odłączalne od boiska, urządzenia techniczne, których celem nie jest zapewnienie użytkowanie boiska zgodnie z przeznaczeniem, lecz realizacja ich własnych, odrębnych celów – rejestracja obrazu oraz elektroniczna prezentacja wyników rozgrywki. Zgodnie zaś z jednoznacznym brzmieniem art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane opodatkowaniu podlegają jedynie budowlane części urządzeń wymienianych w tym przepisie, a także fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.*”

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż podatkiem od nieruchomości nie są objęte same urządzenia monitorujące, tablica wyników oraz przenośne trybuny.

Powyższe oznacza, że **stanowisko** [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w [...] **przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia [...] (data wpływu do tut. Urzędu: [...]) – w zakresie wskazanym na wstępie jest prawidłowe.**

Informuje się, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania tut. organowi podatkowemu i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku strony z dnia [...] (data wpływu do tutejszego Urzędu: [...]).

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku (ul. Henryka Sienkiewicza 84, 15-950 Białystok), po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325).

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), tj. na adres Prezydenta Miasta Białegostoku (ul. Słonimska 1, 15-950 Białystok).

Otrzymują:

1. [...] reprezentowana przez: [...]
2. *a/a*